

Associazione Sportiva Dilettantistica il Girotondo "Se t'acchiappo..."

responsabile del progetto Staff Educativo del Girotondo

testi Francesco Moroni e Tommaso Moroni

illustrazioni e impaginazione Giulia Gioacchini

composto in *Diego Sans* un carattare progettato da Giulia Gioacchini per rendere più fruibile la lettura alle persone dislessiche... e a tutti gli altri.

stampa settembre 2011 Centro Stampa digitale dell'Assemblea legislativa delle Marche, Ancona

QUADERNI DEL CONSIGLIO REGIONALE DELLE MARCHE

A Giada

"Gli alberi non crescono tirandoli per le foglie"

Myrtha Chockler"

10 anni di giochi, di incontri, di esperienze 10 anni di impegno, di passione, di sorrisi 10 anni di Girotondo.

B O

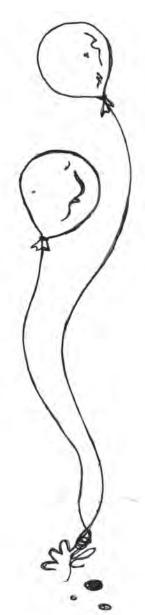
Ho accolto con entusiasmo la richiesta di pubblicare nella collana "I Quaderni del Consiglio" l'originale opera "Se t'acchiappo" di Francesco e Tommaso Moroni con le illustrazioni della bravissima Giulia Gioacchini.

In questo nostro tempo caratterizzato da eccessi individualistici il lavoro svolto dall'Associazione "Il Girotondo" nel cui programma educativo la presente si iscrive è davvero apprezzabile perché è un progetto collettivo che intelligentemente parte da una accurata educazione motoria, coglie ed esalta le attitudini dei bambini, agevola la loro creatività e guarda al futuro.

Insomma, l'Associazione "Il Girotondo" attraverso l'offerta di momenti di aggregazione, socializzazione, espressività, partecipazione, gioco, intrattenimento sottrae i bambini dalle derive della passività e della solitudine a cui a volte rischiano di essere relegati.

Un lavoro quindi che merita ogni attenzione da parte delle Istituzioni e al quale auguro ogni successo.

Vittoriano Solazzi Presidente del Consiglio Regionale delle Marche

6

The same

Fino a ieri ho sempre chiesto io un piccolo pensiero da apporre sui miei testi; pertanto non sono avvezzo ad essere considerato "il pezzo pregiato" che può conferire "un pedigree" più raffinato a quest'opera.

Farò, comunque, del mio meglio.

Francesco, è stato un mio ottimo allievo. Sin dall'inizio si è molto interessato al concetto di bambino-persona, ed ha capito immediatamente cosa celasse questo binomio, sul quale ha poi costruito il suo originale lavoro. Ha sperimentato nel tempo che la ricerca, in ogni ambito, non può non essere considerata come una autentica modalità di formazione permanente. Forte di una simile intuizione, è giunto a superare la logica di una programmazione lineare, che procede per tappe, ridotta in automatismi, soggetta all'esecuzione di movimenti predefiniti suddivisi in sequenze progressive.

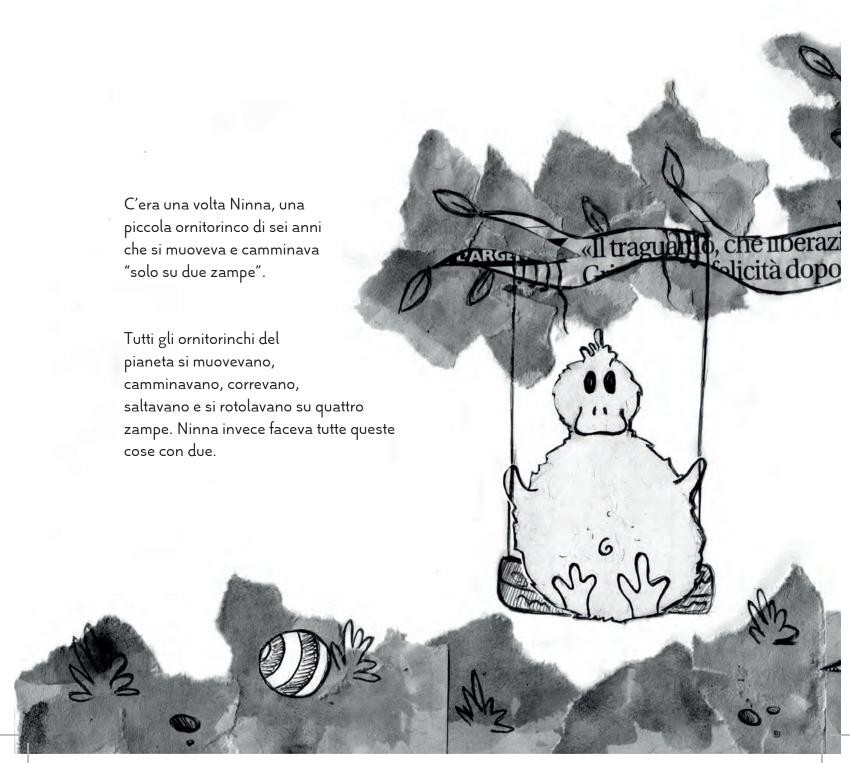
Ha compreso che con i bambini non

ha senso ricorrere ad
una progettazione
vincolante,
ripetitiva, valida
per tutte "le stagioni"
che non presta attenzione
al nuovo che viene direttamente
dagli allievi.

Solo così si può parlare di bambino competente e protagonista dei suoi percorsi educativi come lo sono tutti i suoi partecipanti al "suo Girotondo" dei quali ho potuto constatare personalmente la gioia con cui partecipano alle attività di movimento.

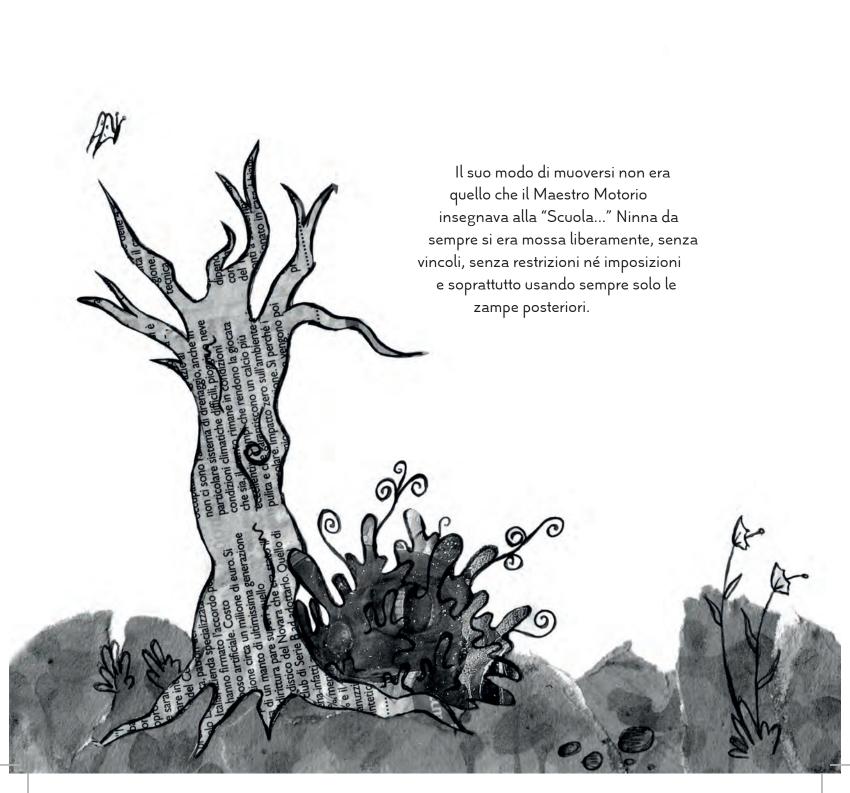
E' molto bello pensare che il "suo Girotondo" possa allargare "la circonferenza" a tutti i fanciulli.

Giuseppe Bovi

Questo provocava l'ilarità di tutti gli altri ornitorinchi che non erano abituati a vedere uno di loro muoversi in modo così strano.

Per Ninna era molto difficile affrontare ogni giorno le prese in giro dei suoi amici, ma continuava a fare tutto sulle sue due zampe dato che da sempre era la cosa che più la faceva sentire bene.

e geweld, terwiil

DOOR DE MAZEN

ieuwe media doort sen het private en dubbelleven van de Iraniër, ze sters van The Window. 'Intern tronische gemeenschap, was hebt.' Het privéleven in Iran met de (digitale) buitenwere

nachteloosheid en ingehouden k. Ook Zarins portretten zijn een gebaar van verzet en tonen de feilbaarheid van censuur op kunst.

Niet enkel de schilderkunst, maar ook de Iraanse film gebruikt de metafoor als kunstgreep om censuur te omzeilen. Zo spiegelt There Are Things You Don't Know (2010) van Saheb-Zamani Fardin de situatie van Iran door de ogen van Ali, een zwijgzame en eenzame taxichauffeur. Als er nten hem informeren over de aardbeving die binnen enkele dagen zou dreigen, deert dat nieuws Ali niet. Voor Fardin staa aardbeving - een verwijzing naar de verwoeste stad Bem - voor e hoop dat zich in de sociaal-culturele realiteit van Iran een e verandering voltrekt'. De intellectuele klasse die Ali woordigt, wordt echt systematisch de mond gesnoerd ich daarom teruggetrokken uit het openbare leven. we in Iran niet zien, is het leven van intellectuefardin. 'De regering negeert dat gewoon.'

isseurs hebben zich bekwaamd in de kunst Zij omzeilen de censuur door haar juist an net werk te maken, in e rigen symbolie taal. Je vindt die kunst terug in net hele Iraanse nap, maar vooral in Teheran. De bevolking e sociale codes moet naleven als kunstenaars inig moeite om in tentoonstellingen als Heatstroke Window door de eerste laag van de werken heen te prikken. Zij deelt immers lang niet altijd de islamitische normen en waarden van het regime. Vele Iraanse cultuurfunctionarissen en ambtenaren op het ministerie zijn daarentegen onmachtig om de artistieke symbolen te herkenren. Ze danken hun gep gieerde positie louter aan hun to aan het regime, zijn vaak niet hoog opgeleid en spreken slijks Engels.

10 organiseerde gale de expositie The Window, i

voor ve

yar Moradi. In een reeks reusach

ert Moradi het contrast tussen het p even in Teheran. Grote vensters

van wat zich binnen afspeelt, maa

trokken aan de blik. Moradi wil de y

ker aanspreken. He licht draagt he

wer kan zijn eigen verhaal maken is aan hem om te rai dus de kunstenaar. Aan de buiten

bliek leven. In de stad word je ve Binnenshuis kunnen we wel een pers

kunnen er dansen, praten, koffiedrin

Mensen gaan niet had bioscoop on

Ze bekijken een dvd en gaan op het inter zich binnenshuis af.' Met zijn schilderijen is

een doortastende maatschappijkritiek. Z

en politieke regels al te opzichtig te oversc

tweespalt getoond waar de Iraniër mee mo leven: er een sterk islamitische identiteit met strenge geestelijke en ze-

delijke gedragsvoorschriften, anderzijds een groot verlan-

gen naar tolerantie en vrijheid.

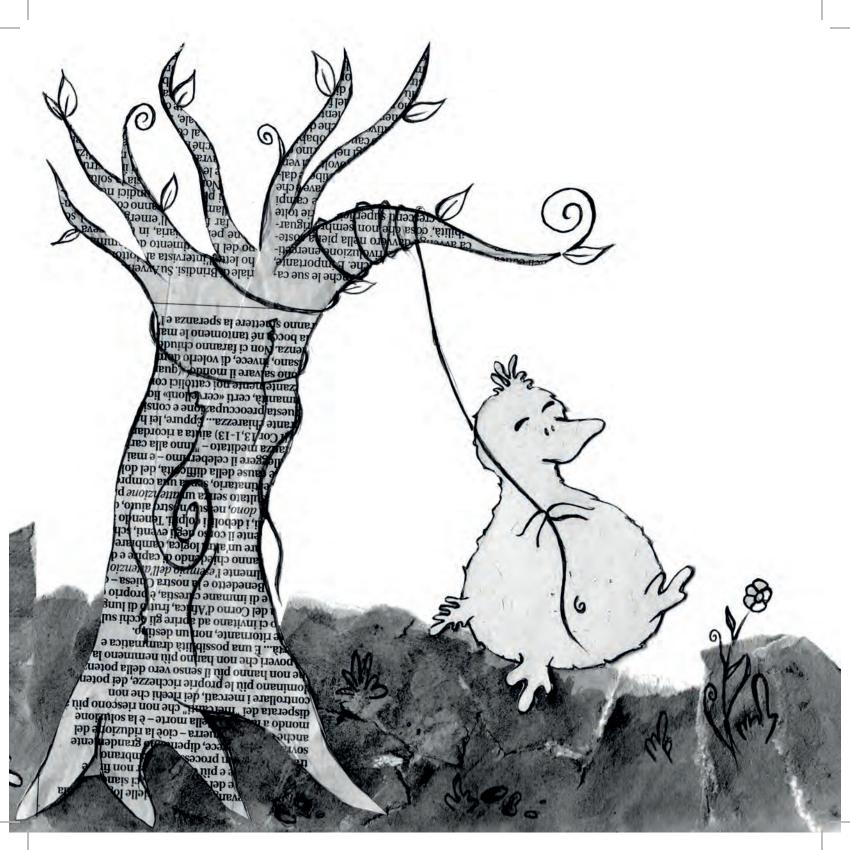

Tutte le mattine, insieme ai suoi amici, partecipava alle lezioni della "Scuola..." ma, a differenza degli altri che eseguivano diligentemente le indicazioni date dal Maestro Motorio, Ninna chiudeva gli occhi e dava sfogo ai più disparati movimenti.

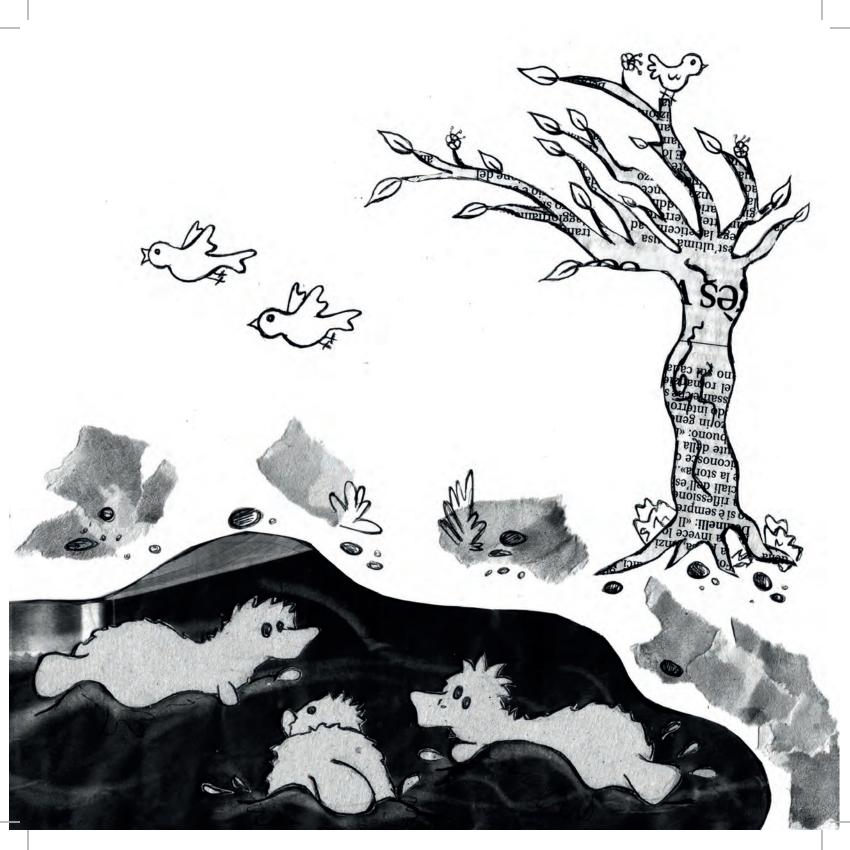
Allora la giornata diventava una fantastica avventura piena di gioco: gli alberi si trasformavano in enormi montagne da scalare, i rami diventavano incredibili liane di foreste incantate, i fiumi prendevano le sembianze di grandi e profondi oceani, i prati all'improvviso erano distese selvagge piene di guerrieri Apache e Sioux...

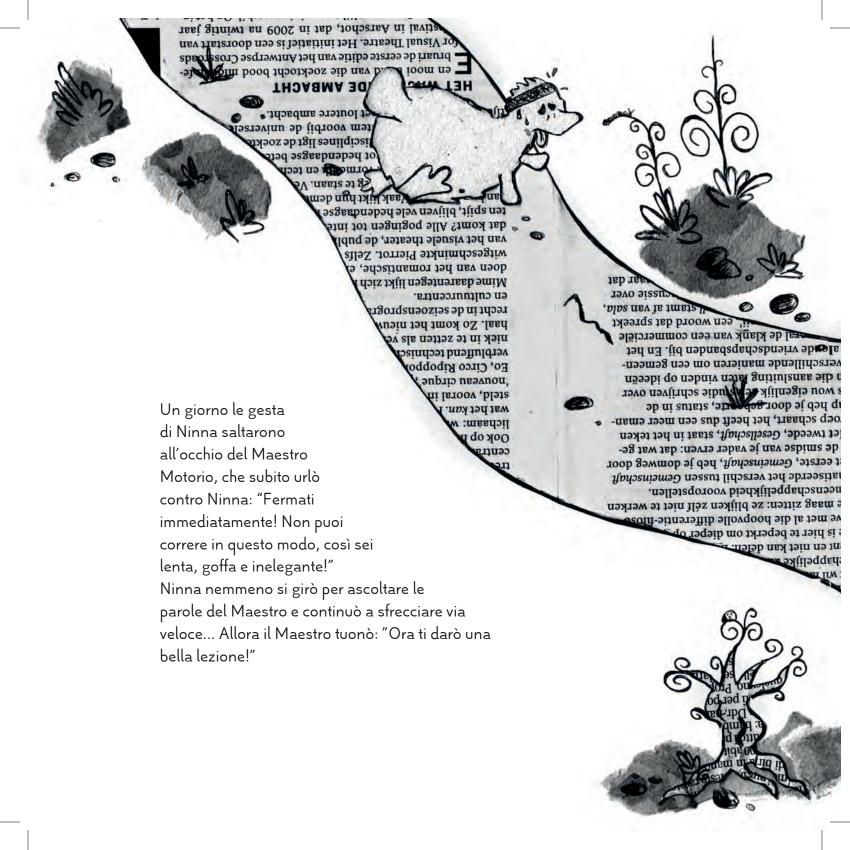

Tutte le volte che Ninna giocava in questo modo era un portento, scattava agile e felice come tutti gli altri suoi amici, ma non era lo stesso accettata dai compagni perché il SUO modo di fare le cose non si allineava a quello di tutti gli altri.

Così si mise a rincorrerla a quattro zampe gridandole che, se l'avesse raggiunta, poi lei avrebbe dovuto attenersi alle sue regole o se ne sarebbe dovuta andare per sempre dalla sua scuola! "SE T'ACCHIAPPO..." urlava forte.

Il Maestro corse e corse, saltò, nuotò, si rotolò, con grande tecnica e perizia ma non riuscì a raggiungere Ninna che, da parte sua, continuava a fare tutto agilmente su due

zampe.

-əg uə

eerder in cri-

phinoorbeeld ook alende munio. Tegelijk onderscheidde hij verschi chij 'empirische cultuurvormen' noemde, en die an Gesellschaft verwert je op eigen kracht. Tonnies wou e cipatorische potentie. Status in de gemeenschap heb van het individu dat zich uit vrije wil bij een groep sei meenschappelijk bezit is en de groep bindt). Het twee geboorte (dat kan een beroepsgroep zijn zoals de smi en Gesellschaft in zijn grote studie uit 1887. Het eerst De Duitse souisloog Ferdinand Tonnies systematiseer ficën van entere pania geleden flink in onze maag kolang we ze is een ch westerse vorm van gemeensc blematiek in te gaan, maar het is duidelijk dat we met voor het 'wig' in de ondekende ander. De ruimte is hier onverschilligheid verbergt voor wat men niet kent en n brood. De vraag is of het niet juist het gemeenschappel opperd dat dergelijke opvattingen ov ligheid zouden verbergen, omdat mer zich niet wil ie door de rechtijnige erfelijkheid op te definitief op in treken, niet door te dele

hetzelfde brood breken met al dan nie

delengan het zaad, met als gevolg:

lingen, met a

ook al wil n

aporeus

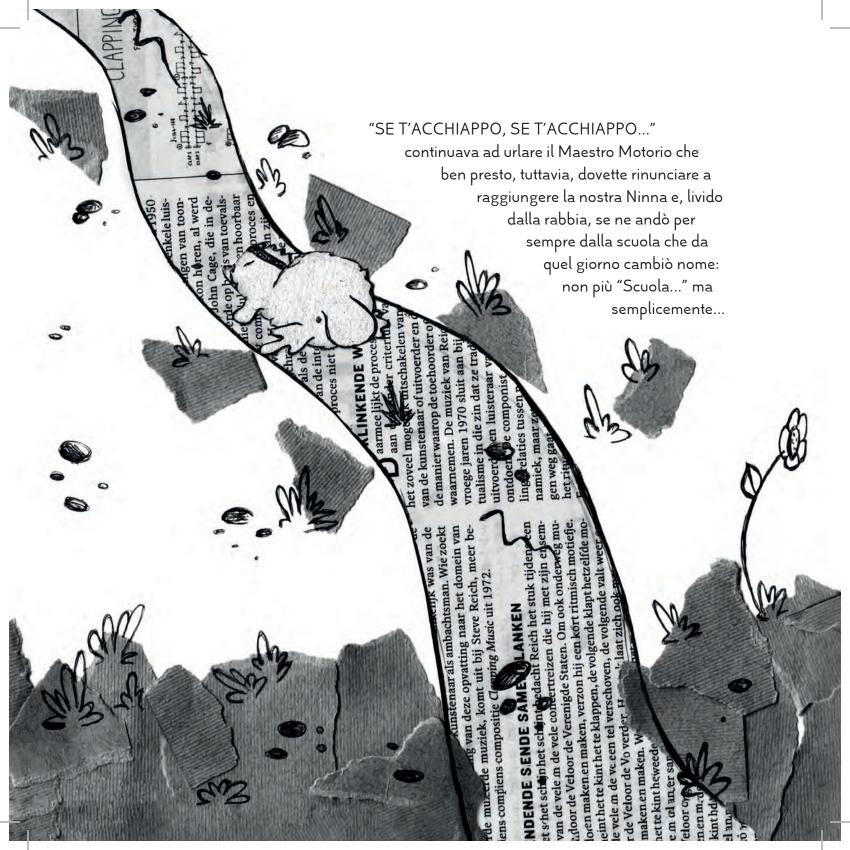
gast het had tevoren niet een vorm van uitsluiten, been in plaats van insluinschappelijk-zuivere et brood, betekende gan de handen, den waren, petekenen n'. Deze 'gen van Zijn discipeekenen. In het

tevens het eind de opkomst van de hygiëne als de want ze hadden hun handen niet een keerpunt, Het betekende name meenschappelijke en dus onreine' len met onreine, dat is, met ongew Nieuwe Testan christeliike tijd dat koinos oinos her in het Attisch nie

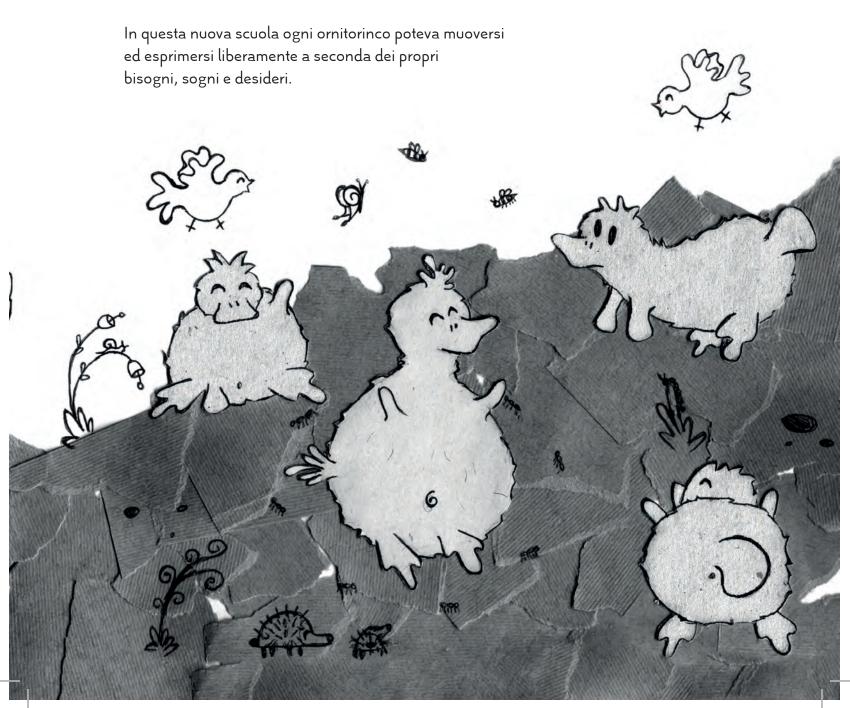
sche ambiguïteit' (zie hierover Griebse trassdies al m gemeenschap', zoals het opdub meenschap zuiver, dat wil zegran: I enskrachtig te houden ... We zitten met het begrip te zuiver wil houden, en dat men het andere, dus het onzuivere, nodig heerem een gegestelde is van incest, dan betekent het dat men onzuiver wordt als men de atstamming al incest, dat wordt letterlijk gezegd. Dat is paradoxaal: want als vermeng ng het egenovernomie wordt han ondergang. Comentant paat ten onder wanneer incest optreedt. En incest betekent onzuiverheid, zelfs besmetting: de stad Thebe lijdt aan de pest door deze door de intesta en daardoor gelije an de goden maar minder dan de mensen. Hun autodoem gevangen zitten: de gesloten gemeenschap. Ze zijn als het ware genetisch bevlekt Met deze slechte verwantschap maakt Antigone duidelijk dat zij en haar zus in dezelfde valse afschijn van de goden, ze overtreden ook het vitale principe van hun gemeenschap.

het is pas in de

Maar coïtus is eigenlijk afgeleid zelfer coïtus hebben, in het Ned Hoogduitse saman, dat zelf ve de oorspronkelijke authentid leving hoeft men geen vera is juist de oerbesmen se moet worden door een beeld van een oor van iets wat vootat verloren oorspro

"SE T'ACCHIAPPO... Movimento Libero per Piccoli Ornitorinchi".

Il Girotondo nasce nel gennaio 2001.

Da sempre offre progetti ludici di motricità e di movimento libero che contribuiscono alla costruzione di una base motoria ampia e consolidata, sulla quale potranno poggiare in futuro le abilità specifiche di qualsiasi tipo di sport.

I nostri progetti si rivolgono ai bambini e bambine tra i tre e i nove anni.
In questo periodo della loro vita, il gioco ha una valenza centrale: i bambini si conoscono attraverso il gioco, si relazionano attraverso il gioco, apprendono attraverso il gioco, crescono e si formano attraverso il gioco. Qualsiasi proposta rivolta a bambini, non può quindi prescindere da questo.

Il Girotondo offre occasioni di gioco e di movimento a "misura di bambino", "cucite su misura" per lui, esperienze significative all'interno delle quali egli non reagisce passivamente a stimoli esterni, ma è protagonista del proprio giocare, un soggetto attivo che agisce, pensa e decide in maniera autonoma.

Ogni bambino è unico e questo essere unico lo rende speciale. Le diversità sono una Ricchezza e non un Limite.

Responsabilità, Consapevolezza e Attenzione stanno alla base di ogni relazione educativa significativa. L'educatore è chiamato ad osservare per conoscere meglio le persone, a pensare l'ambiente, a stabilire gli spazi e i tempi, a scegliere i materiali.

Questo Spazio di Lavoro Collettivo, che permette alle bambine e ai bambini di incontrarsi, di confrontarsi, di socializzare e di conoscere meglio loro stessi, contribuisce al graduale arricchimento del loro bagaglio motorio, cognitivo e affettivo.

QUADERNI **DEL CONSIGLIO** REGIONALE **DELLE MARCHE**

ANNO XVI - N. 105 - agosto 2011 Periodico mensile Reg. Trib. Ancona n. 18/96 del 28/5/1996 Spedizione in abb. post. 70% Div. Corr. D.C.I. Ancona

ISSN 1721-5269

Direttore

Vittoriano Solazzi

Comitato di direzione

Giacomo Bugaro, Paola Giorgi, Moreno Pieroni, Franca Romagnoli

Direttore responsabile

Carlo Emanuele Bugatti

Redazione

Piazza Cavour, 23 Ancona Tel. 071/2298295

Centro Stampa digitale dell' Assemblea legislativa delle Marche, Ancona

Comune di Cagli

Comunità montana Catria e Nerone

Provincia di Pesaro e Urbino

Regione Marche

Comitato Provinciale Pesaro e Urbino

Facoltà di Scienze della Formazione Facoltà di Scienze Motorie

